

дни, когато съ желядъ трѣбва да се хранимъ, когато отъ корени на трѣвн-  
тъ трѣбва да се мѣси хлѣбъ — нахъ да не ни погрѣзватъ на онова, което  
е печнато. Когато позера, който ни грезн е по-голѣмъ отъ страданията-  
трѣбва да се прѣдпочете страданиято ! Болѣритѣ незнатъ позера — и за  
това говорятъ като <sup>мърмоче</sup> ~~мърмоче~~ хора. Ако биха знали — азъ не вѣрвамъ да  
се намѣри между тѣхъ, нито единъ.....

Мѣлчанне.

Пишманъ. Тѣжки сѫ условията на Мурада, велики боляри. А още по тежко  
е за оня, който трѣбва да се раздѣли съ обична сестра: — Мурадъ иска  
въ залогъ княгиня Мара. Срежътъ е късъ: утрѣ до изгрѣвъ слънце прате-  
нидитѣ му, които чакатъ тукъ, трѣбва да бѣдатъ тамъ и да му съобдѣтъ  
приемамъ или не.

/ Обще смущение /

Андронъ. И ако княгиня Мара не.....

Макавій. Безъ нея нищо не можемъ рѣши, Царю!

Игнатъ. Азъ не вѣрвамъ да приеме. Ако може ти Царю да я убедишъ, те...

Др. / Едва сѣбѣра негодуване / Какво ! Вие мислите да я убеждавате  
Вие мислите да хвърлите върху лицето ѝ най-грозното буле ! Азъ  
не знамъ по грозна и по тежка постѣпка за една княгиня.

Куманъ. Царю Честити, нека Великия Воевода каже какво да се прави ?  
То наистина е тежко... Ние всички ще плачемъ... не ако може безъ  
храна, безъ добитъкъ да се подѣржа една война — нека каже, ние ще  
го изслушаме, ние вѣрваме въ него.

Всички боляри: Нека каже ! Нека каже !

Мѣлчанне. Всички погледи се спрѣли о Драгомира.

Драгом. / Въ вълнение / Да кажа !..... Картагентинѣ не изрѣзаха ли ко-  
ситѣ си за да направятъ въжа за корабитѣ, съ които се запазваме  
тѣхната бащиния? — Защо ние да не можемъ отъ всѣка дѣснида да вдиг-  
немъ крѣпостъ ! Отъ всѣка уста — бойна трѣба, всѣко сърдце въ вул-  
канъ да се прѣвѣрне ! — Мислите ли, че тогава побѣдата не е наша ?  
Не на тази земя ли израстнаха : смѣлия Крумъ; Великия Симеонъ, мхд-  
рия Асѣнъ, чиято паметъ ние още опозоримъ, ако приемемъ прѣдложени-  
то на Мурада !

Всички го слушатъ съ оборени глави.

Драгом. / Увлеченъ / Кажете ми, кое е по човѣшко: това ли, да опитаме ма-  
каръ съ сѣтни сили и се примѣримъ още веднажъ съ нашия врагъ или  
като послѣдни страхливци да покрѣнемъ лице съ вѣченъ позоръ ? — Не